

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Országos

Tá

027.43

He

Szerző:

Cím: *A karácsonyi könyvpiacot idegen művek öntik el*

Idő

"1921"

Személy

Forrás:

Virradat

Pop.

1921. XII. 23

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)



A karácsonyi könyvpiacot idegen művek özönlik el

Drescher Pál könyvtári felügyelő nyilatkozata

(A *Virradat* tudósítójától.) A városi nyilvános könyvtár a főváros egyik legnagyobb kultúrszerve, amilyen jelentős szerepet vitt a proletárdiktatúra megteremtésénél régi vezetői alatt, — most azonban átszerveve igazgatójával az állam, éppen úgy vesz részt a keresztény nemzeti kultúra megépítésében. — Jóllehet tisztviselői kara még nem teljes, a főfűggesztett és elbocsátott tisztviselők pótlásánál az igazgatóság a lehető legnagyobb körültekintéssel jár el, az új tisztviselőket csak próbaidejük sikeres kiállása után alkalmazza véglegesen, — a könyvtári munka új széles mederben indult meg.

A *Virradat* tudósítója érdeklődött az igazgatóságnál a könyvtár munkájáról, az olvasóközönséghez való viszonyáról s Drescher Pál felügyelőtől a következő érdekes információkat nyerte:

— A városi könyvtár a háború előtt hivatásának magaslatán állott és arra törekedett, hogy a közönség könyvigényét lehető legjobbban kielégítse. A külfölddel csereviszonyt létesített s különösen Amerikában a bostoni, newyorki, philadelphiai Public Library-vel és egyetemi könyvtárakkal volt szorosabb nexusban. Ezeket az összeköttetéseket most újra felelevenít-

tettük s igyekszünk belekapcsolódni a kultúra világforgalmába. Eddig csak az egyes missziók révén kaptunk külföldről könyveket. Ma úgy áll a dolog, hogy például a német könyvnyagunk egészen máig teljesen ki van építve.

— Sajnos, nem vagyunk olyan szerencsés helyzetben, mint az Eötvös-kollegium, melyet régi professzora Gerome Jaro, a Goncourt-díj ezidei nyertes, teljesen ellát Franciaországból hirlap-, folyóirat- és könyvnyaggal, — nekünk vásárolni kell a könyveket. Ezért történetesen meg, hogy rossz valitánk miatt eddig csak a német anyagot tudtuk teljesen kiépíteni. A főváros tanácsa mindent elkövetett a könyvtár reorganizálására. Kétszer 250 ezer koronát adott vásárlási célokra és 400 ezer koronát egy új fiók felállítására. Az új fiók immár a nyolcadik lessz. Könyvnyaga teljesen össze van állítva, csak helyet nem kaptunk még, ahol elhelyezzük. Sőt szomorúan kell megemlékeznem arról, hogy az első számú fiókunkat is kikalkolták. Ellenben örvendetes eseménynek mondhatom, miszerint a gázgyár vezérigazgatója, Ripka Ferenc mebizta a Krenner Dezső könyvtári igazgatót egy munkás és tisztviselő könyvtár létesítéséért. És jellemző az általános könyvhiányra, hogy azóta, mióta ez nyilvánosságra jutott a dolog, különösen a gázgyári munkásai, naponként érdeklődnek a könyvtár sorsa iránt. Az első közüzemi könyvtárat tehát a gázgyárban februárban már meg fogjuk nyitni.

— Az olvasók könyvigénye igen

nagy. Azonban csodálattal kell megemlékeznem arról az abnormisan nagy magyar könyvpiacról, melyhez hasonlót a nyugati államok között is csak Németország produkált jelenleg. Igen értékes és jellemző a könyvkiadókra, hogy minden kiadásból igen sok luxuskiadást is csinálnak.

— Votaképpen probléma előttem ez a nagy könyvhiány akkor, amikor az olvasó közönség kilencvyszázaléka nem tud egyáltalában könyveket vásárolni, mivel nincsen pénze rá! A Magyar Bibliofilek Társaságának 180—190 tagja van összesen, tagjai nagyrészt letéinter emberek, akik szintén nem vásárolhatnak most luxus kiadványokat. De még ha mindnyájan vásárolnának, akkor sem fogyna el az a mennyiség, amit most a kiadók piacra dobtak. Az ezüsti karácsonyi könyvpiac a fordítások jegyében áll. Az eredeti munka nagyon kevés. Ellenben fordításokból van éppen elég. Teljes Ibsen, Maupassant, Zola, Dosztojevszkyből két kiadásban is teljes sorozatok állnak a közönség rendelkezésére. Le kell szögezmem, hogy a kiadókból hiányzik az áldozatkészség az eredeti magyar írásművek portálására.

— Fiókjainkban a forgalom jelenleg óriási. Leginkább orosz könyveket olvasnak, Anatol France-t már kevésbé. Hazai irodalmunkból a Jókait s az új magyar írók műveit olvassák: Babitsot, Kosztolányi, Tormay Cecilt és Szabó Dezső Elsodort faluját.

— Ahogy a jövő helyzetet látom, az olvasók igénye folyton nő, izlése finomodik, s annál inkább fog az új magyar irodalom felé fordulni, minél inkább el volt zárva tőle eddig a fordítások révén. Most a primitívebb ember is kezd olvasni, a Gázgyári Munkás-könyvtár szükségessége igazolja ezt. S azt hiszem, már alakul Magyarországon az új magyar olvasóközönség, amely igényeiben és izlésében teljesen magas kultúrercéket fog képviselni.